

РЕШЕНИЕ

№ 166

гр. Пловдив, 14.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Марина В. Белчева
като разглежда докладваното от Веселин Г. Ганев Въззивно частно наказателно дело № 20235000600401 по описа за 2023 година

Производство по чл.44 от ЗЕЕЗА.

Постъпила е жалба от исканото лице З. Г. Г. чрез защитника му адв.А. С. против решение № 339/ 31.08.2023г., постановено по ЧНД № 1786/2023г. по описа на Окръжен съд - Пловдив, с което е било допуснато временното му предаване на компетентните съдебни власти на Република * по ЕЗА по дело № 22 В.30.608/2020/72 ., издадена на 07.09.2020г. от Централен районен съд-*, * с цел провеждане на наказателно преследване за срок от два месеца.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението, поради което се иска да се отмени и да се постанови отказ от изпълнение на въпросната ЕЗА, алтернативно моли делото да се върне за ново разглеждане от първата инстанция поради допуснати съществени процесуални нарушения или предаването на лицето да се отложи до изтърпяване на наложеното му наказание лишаване от свобода в Затвора *.

Според представителя на Апелативна прокуратура- Пловдив жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и провери правилността на постановеното решение, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок от исканото за предаване лице чрез пълномощника му и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

С протоколно определение от 16.08.2023г. е било прекратено производството по ЧНД № 4232/2023г. , образувано по реда на чл.44 от ЗЕЕЗА за изпълнение на Европейска заповед за арест ЕЗА по дело № 22 В.30.608/2020/72., издадена 07.09.2020г. от Централен районен съд-*, * с искане за временно предаване с цел провеждане на наказателно преследване за срок от два месеца спрямо българския гражданин З. Г. Г. и делото е било изпратено по подсъдност на Окръжен съд- Пловдив, в чийто район се намира исканото лице З. Г., понастоящем изтърпяващ наказание 10 години лишаване от свобода в Затвора – гр. *.

Видно от материалите по делото ЕЗА № 22.В.30.608/2020/72, придружена с превод на български език, е издадена от Централен Районен съд – *, * на 07.09.2020г., Р * с искане за временно предаване на З. Г. Г. за срок от 2 месеца с цел провеждане на наказателно производство срещу него и разпита му като подсъдим за „мошеничество с използване на информационна система“ и „подправка на платежни инструменти“.

В новата ЕЗА вече са дадени гаранции от страна на молещата държава /за разлика от първата ЕЗА, която е била издадена на 18.09.2019г. и чието изпълнение е било отказано с решение № 25/11.01.2023г. по ЧНД № 4586/2022г. по описа на СГС/, че предаденият Г. ще бъде задържан под стража и че след извършване на процесуалните действия ще бъде транспортиран обратно в Република България, както и че всички разходи във връзка с временното предаване са за сметка на Р *.

При преценката на основанията по ЗЕЕЗА за допускане изпълнението на въпросната ЗЕЕЗА, съдът се е съобразил с всички приложени по делото доказателства, включително е изискал актуална справка за съдимост на З. Г. Г., както и от Окръжна прокуратура- Пловдив, че няма данни за друго висящо производство в Република България против него. Става ясно, че понастоящем лицето изтърпява наказание от 10 години лишаване от свобода за престъпление по чл. 242, ал. 2 от НК, за което е бил осъден в Р. *, като присъдата е била приета за изпълнение от българските съдебни власти.

Действително заповедта отговаря по форма и съдържание на изискванията на чл.37 от ЗЕЕЗА, издадена е в писмена форма, придружена е с превод на български език, направен от искащата държава и съдържа пълни данни за самоличността и гражданството на исканото лице, както и наименование, адрес, телефон, факс и електронен адрес на издаващия орган. В заповедта са налични и останалите изискуеми по чл.37 ал.1 от ЗЕЕЗА данни- посочен е характерът и правната квалификация на престъпленията, за които се иска провеждане на наказателното преследване срещу З. Г. Г., а именно: „мошеничество с използване на информационна система“ и „подправка на платежни инструменти“, наказуеми с максимално наказание съответно лишаване от свобода до три години и лишаване от свобода до пет години.

В ЕЗА са посочени и обстоятелствата, при които са били извършени престъпленията, включително дата, време и мястото на извършването им. Същите са посочени в достатъчна степен яснота, което дава възможност на исканото лице и защитника му да вземат отношение по основателността на искането на * съдебни власти и да организират защитата в това производство.

Изпълнени са и изискванията на чл.36 ал.1 и ал.2 от ЗЕЕЗА – деянието е наказуемо с лишаване от свобода в издаващата държава, като максималното предвидено е пет години за едното престъпление и до три години за другото. Деянията посочени в ЕЗА представляват престъпления и по законодателството на Република България, като освен това те се включват и в изброените изключения по ал.3 на чл.36 от ЗЕЕЗА, за които не се изисква двойна наказуемост.

Както се посочи представени са от молещата държава гаранции, съгласно чл.5 т.3 от Рамковото Решение на Съвета на ЕС и чл. 41 ал.3 от ЗЕЕЗА.

И според настоящата инстанция не са налице предвидените в чл.39 от ЗЕЕЗА основания за абсолютен отказ от изпълнение на издадената срещу З. Г. Г. ЕЗА, тъй като престъпленията, за които е издадена не са амнистирани в Република България, попадайки под нейната наказателна юрисдикция, Г. е пълнолетно лице и не е осъден за същите престъпления, за които е издадена ЕЗА с влязла в сила присъда на български съд или трета държава членка.

Съдът правилно е преценил, че не са налице и предвидените в чл.40 от ЗЕЕЗА предпоставки, даващи факултативно основание за отказ да се изпълни издадената срещу З. Г. Г. ЕЗА.

Вярно е, че исканото лице е български гражданин и формално е налице хипотезата на чл.40 т.4 от ЗЕЕЗА. В случая обаче, като се има предвид факта, че престъплението е извършено на територията на издаващата държава – Р. *, съдът счита, че именно в държавата по местоизвършването му, би се провело по-бързо и ефективно наказателно производство, още повече, че очевидно именно в тази държава се намират доказателствата за извършеното деяние. В тази връзка следва да бъдат отчетени и дадените от издаващия орган на държава-членка гаранции съгласно чл.5 т.3 от Рамковото Решение на Съвета на ЕС и чл. 41 ал.3 от ЗЕЕЗА. Издаващият орган – Централен Районен съд – *, Р * е гарантирал, че преследваното лице ще изтърпи наказанието си в България, в случай, че бъде произнесена присъда с наказание лишаване от свобода и исканото лице изрази такова желание.

Не са налице и останалите предвидени в чл.40 ал.1 т.2 - 5 и ал.2 от ЗЕЕЗА, основания за отказ да бъде изпълнена издадената срещу З. Г. Г. ЕЗА, както и на чл.52 ал.1 от ЗЕЕЗА за отложеното ѝ изпълнение, както иска защитата, до изтърпяване на настоящото му наказание от 10 години лишаване от свобода, тъй като това би довело до изтичане на давността в молещата държава за визираните в ЕЗА престъпления, която давност изрично е посочена в издадената заповед.

Резонно не е било уважено искането на защитника за отказ или отлагане на предаване на лицето поради влошено здравословно състояние, тъй като

такова основание за отказ не е предвидено в ЗЕЕЗА, а и осъденият вече е в процес на възстановяване след проведена операция на крака. Правилно обаче съдът е отразил, че молещата държава ще бъде изрично уведомена за нуждите от рехабилитация и медицински грижи по време на престоя на З. Г. в *, като бъдат приложени и копия на представените в съдебно заседание медицински документи.

При разглеждане на делото в първата инстанция не са били допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на исканото лице- нито с отказа да се прекрати производството заради цитираното решение на СГС / както се посочи втората ЕЗА, процесната, е издадена на 07.09.2020г. по същото наказателно дело № 22 В.30.608/2020/72 и съдът е длъжен да прецени предпоставките на ЗЕЕЗА за допускане или отказване на изпълнението ѝ /, а направеното доказателствено искане за справка от „Гранична полиция“, по което съдът действително е пропуснал да се произнесе, е свързано със съществуващото на обвинението, за което се иска предаването, което не е предмет на обсъждане в настоящото производство по чл.44 от ЗЕЕЗА. Ето защо и предвид на изложените съображения, обжалваното решение се явява правилно и законосъобразно и следва да се потвърди, поради което ПАС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 339/ 31.08.2023г., постановено по ЧНД № 1786/2023г. по описа на Окръжен съд – Пловдив.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____